Abstrakt

Práce se zabývá tvorbou Jana Zahradníčka v období 40. a 50. let 20. stol., konkrétně sbírkami Rouška Veroničina, La Saletta, Znamení moci, Dům strach a Čtyři léta. Cílem diplomové práce je ukázat výlučnost a specifika těchto sbírek. Práce rozebírá uvedené sbírky po stránce kompoziční, rytmické a motivistické a sleduje jejich jednotlivé transformace. To vše s přihlédnutím k historickému kontextu doby, ve které tato díla vznikala. Na závěr představuje Zahradníčkovu vězeňskou poezii jako specifický, nekontextový žánr, který nemá v české literatuře obdoby.

Klíčová slova

Jan Zahradníček, spirituální poezie, kompozice, čas, prostor, motiv, historický kontext